

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครนายก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) ศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเลขกรรมกิตติวิทยาคม จำนวน 29 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา จำนวน 3 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยประสบการณ์ที่ 2 การเผยแผ่พุทธประวัติ หน่วยประสบการณ์ที่ 9 การสวดมนต์และการนั่งสมาธิ และหน่วยประสบการณ์ที่ 14 การทำบุญบ้าน แบบทดสอบก่อนเผชิญและหลังเผชิญแบบคู่ขนาน และแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาประสิทธิภาพค่าประสบการณ์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์มีประสิทธิภาพ 74.31/74.00 75.45/73.00 และ 74.66/75.50 ตามลำดับ เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนาในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด”

The purposes of this study were three-fold: (1) to develop a set of experience-based instructional packages on the topic of Buddhism in the Social Studies, Religion, and Culture Learning Area for Mathayom Suksa II students in Nakhon Nayok Educational Service Area based on the 75/75 efficiency criterion; (2) to study the progress of students learning from the experience-based instructional packages on the topic of Buddhism in the Social Studies, Religion, and Culture Learning Area; and (3) to study the opinions of Mathayom Suksa II students in Nakhon Nayok Educational Service Area on the quality of experience-based instructional packages on the topic of Buddhism in the Social Studies, Religion, and Culture Learning Area.

The research sample employed in the efficiency assessment of the developed experience-based instructional packages consisted of 29 purposively selected Mathayom Suksa II students of Lekthammakit Wittayakom School. Research instruments comprised three units of experience-based instructional packages on the topic of Buddhism in the Social Studies, Religion, and Culture Learning Area, namely, Experience Unit 2 : Spreading the Buddha's History, Experience Unit 9 : Chanting and Meditation, and Experience Unit 14 : House Blessing Ceremony; two parallel forms of an achievement test for pretesting and posttesting; and a questionnaire to assess opinions. Statistics for data analysis were the E_1/E_2 efficiency index, mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that (1) the developed three units of experience-based instructional packages on the topic of Buddhism had efficiency indices of 74.31/74.00, 75.45/73.00, and 74.66/75.50 respectively, thus meeting the set efficiency criterion of 75/75; (2) students who learned from the developed experience-based instructional packages on the topic of Buddhism achieved learning progress as indicated by the significant increase of their achievement scores at the .05 level of statistical significance; and (3) Mathayom Suksa II students' opinions toward the appropriateness of the developed experience-based instructional packages were at the "most agreeable" level.